

TEKSUUTIMET

3/2010

**MATKAN
PARAS
ALOITUSPISTE.**

pallontallaaajat.net

SISÄLMYSLUETTELO

PÄÄKIRJOITUS	4
PJ:N PALSTA	5
TAPAHTUIPA 50 VUOTTA SITTEN	6
SODANKYLÄN SATEENVARJOT	9
EDISTYNEEMPI HAALARIMODAAMINEN	12
ILTA TEEKKARIBILEISSÄ	16
AI JOTAIN VALERASTIHOMMIA?!	19
MITÄ MIES HALUAA?	20
TEKSUUTIMET TESTAA	22
KOLUMNI	26

Julkaisija: Oulun Teekkariyhdistys

Painopaikka: Multiprint, Oulu

Levikki: 150 kpl

Sähköposti: teksuutimet@oty.fi

Päätoimittaja: Tapani Himanka

Teksuutimet 3/2010

Kansi: Juho Suomela

Taitto: Juho Suomela

Toimittajat: Juuso Kangas, Riikka Kilpeläinen, Teemu Leskinen,
Pia Olli, Tuija Patana, Tuomas Takkinen, Otso Kassinen ja Annika Himola

LAPINKULLITTA

Syystä kaikille! Ajattelin tällä kertaa vakavoitua pohdintaan muutoksesta, joka pohjoista seutuumme ravisteli menneenä kesänä: Lapin Kullan tuotanto Tornion tehtaalla päättyi loppukesästä ja on nykyisin keskittynyt täysin Lahteen. Alueellisestihan tämä oli merkittävä takaisku Torniolle ja sen lähialueille. Osanottoni meneekin tehtaan ja sen tukitoimintojen työntekijöille, sekä kaljarekkakuskeille perheineen. Monella on edessä alan vaihto tai muutto. Sympatiani menee myös suosikkiekskursiokohteensa menettäneille teekkarille ja ennen kaikkea poloisille hiivapossuille, jotka ilman päivittäistä tujaustaan oluenpanon sivutuotteena syntynyttä alkoholinsekaista ylijäämähiivaansa ovat joutuneet julmasti katkohoitoon juuri näin syysiltojen pimetessä. Kuinkahan moni selviää jouluun saakka...

Ilmoitus tuotannon siirrosta tuli jo viime vuoden puolella. Pohjoisesta näkökulmasta katseltuna tuotteen brändi alkoi monen silmissä vaikuttaa huonolta viitsiltä. Lapin Kulta olisi tästedes vain olut muiden bulkioluiden joukossa, jonka ostopäätös tehdään, siinä missä muidenkin vastaavien ohrajuomien kohdalla, niinkin pinnallisten ominaisuuksien kuten hinta ja juotavuus mukaan. Porua syntyi ja monet ihmiset boikotoivat tuotetta tai koko Heineken-konsernia, tai ainakin näin väittivät tekevänsä facebook-ryhmissään ja keltaisen lehdistön keskustelufoorumeilla.

Minä otin itse toisenlaisen lähestymistavan lähiolueni puolustamiseksi. Tällaisen päivittäistavaran ollessa kyseessä ajattelin omilla kulutustottumuksillani olevan vaikutusta. Ajatuksenani oli keskittää maljasjuoman kulutukseni lähes kokonaan Lapin Kultaan ja tästä seuraavan kulutuksen lisääntymisen myötä Lahden tehtaan kapasiteetti ei yksin riittäisi täyttämään kysyntää ja Tornio saisi näin jatkoaikaa. Nerokasta!

Ei toiminut. Itseasiassa saatoin jopa pahentaa asiaa koska suosin tölkkituotetta, jonka tölkitys tapahtuu hyvin suurelta osin Lahdessa, minne on investoitu uusi tölkityslinja juomapakkauksissa tapahtuneen murroksen myötä. Jo pitkään juomaa oli kuljetettu sinne Tornioistakin säiliöautoilla pakattavaksi. Hiilijalanjäljestään välittävän olut onkin varmaan jo jonkin aikaa tullut lisälmen suunnasta. Hupsista.

Viimeisimmän vuoden aikana monet teekkarit ovat tehneet pyhiinvaellusmatkoja opastetuille kierroksille tehtaalle. Itsekin otin vapaapäivän töistä ja keskeytin tipattoman toukokuuni pari päivää etuajassa kun minulle tarjoutui mahdollisuus osallistua kaikkien aikojen viimeisimmälle tehdaskierrokselle OTS:n ekskursion mukana. Silloin ilmassa oli haikeutta, suussa tunturipurojen raikkautta. Pärjään kuitenkin ihan hyvin Lapinkullittakin.

- Himish

Tumut naamaan ja kohti sumua.

Kesätyöt loppuivat ja fuksit saapuivat.
Syksy on täällä. Luentosalien oviin on
ilместynyt kielto, jossa kielletään
eväiden ja juomien vieminen luentosaleihin.

Kysäisin ohimennen vahtimestareilta syytä
tähän kieltoon. Kertoivat, että saleihin
jätetään kertakäyttökahvimukeja sekä roskia
ja salien roskapöntöt ovat kukkoroillaan täynnä mukeja.
Olen itsekin ihmetellyt luentosalien pieniä roskiksia,
jotka ovat sen kokoisia, että niihin mahtuu vain muutama paperin palanen.
Mahtavan innovatiivinen ratkaisu tähän ongelmaan on tietenkin kieltää
kahvittelu ja evästely luentosaleissa.
Kellään ei ole varmaan tullut mieleenkään laittaa useampia ja isompia
roskiksia luentosaleihin. Toinen ratkaisu on viedä kiltahuoneelle
oma kuppi ja käyttää sitä luennoilla. Vihreää ja edullista.

Teekkareiden Koulutus Lupi eli tuttavallisemmin TeKoLupi valmistelee
parhaillaan aloitetta tiedekunnalle. Aloitteella pyritään saamaan
tiedekunta tunnustamaan vapaaehtoinen yhdistystoiminta ja myöntämään
siitä opintopisteitä.

Opintopisteitä saisi aktiivisuudesta killoissa, ylioppilaskunnassa ja
yliopiston hallinnossa. Pistäkäähän tämä korvan taakse ja menkää kaikki
sankoin joukoin vaalikokouksiin.

OTY:n 50v historiikki julkaistaan kuun lopussa vuosijuhlaviikolla.
Hanki itsellesi tämä hieno pala oululaista teekkarikulttuuria
ja tutustu historian lehtien havinaan. Vuosijuhlaviikolla juhlitaan
isosti ja mahtavasti viiskymppistä Teekkariyhdistystä.

Syksy menee. Wappu tulee.

- Kalle

TAPAHTUIPA 50 VUOTTA SITTEEN

OTY:n juhlistaessa 50-vuotista taivaltaan Teksu päätti kaivaa arkistojen uumenista esiin vanhat, pölyttyneet Mitä Missä Milloin 1961 ja 1962 -kirjat, joissa käydään läpi herran vuot-
ta 1960. Mitähän kaikkea muuta kivaa ja jännää tapahtui 50 vuotta sitten? No, ainakin seuraavaa:

KORKEAKOULUOPINNOT

Ylioppilaiden määrä kasvoi 1960-luvulle tultaessa entisestään, eikä kaikille riittänytään opiskelupaikkaa: haki-
joista n. 80 prosenttia miehistä ja n. 60 prosenttia naisista saivat aloituspaikan korkeakouluun. Korkeakouluun
päässeistä kuitenkin vain noin 60 prosenttia suoritti tutkintonsa loppuun asti. Tuolloisessa Oulun yliopistossa oli
3 tiedekuntaa ja suoritettavia tutkintoja oli 9 kipaletta: luonnontieteiden kandidaatti, luonnontieteiden lisensiaatti,
filosofian kandi, filosofian lisensiaatti, diplomi-insinööri, arkkitehti, tekniikan lisensiaatti, kansakoulunopettaja ja
kansalaiskoulunopettaja.

TEOLLISUUS

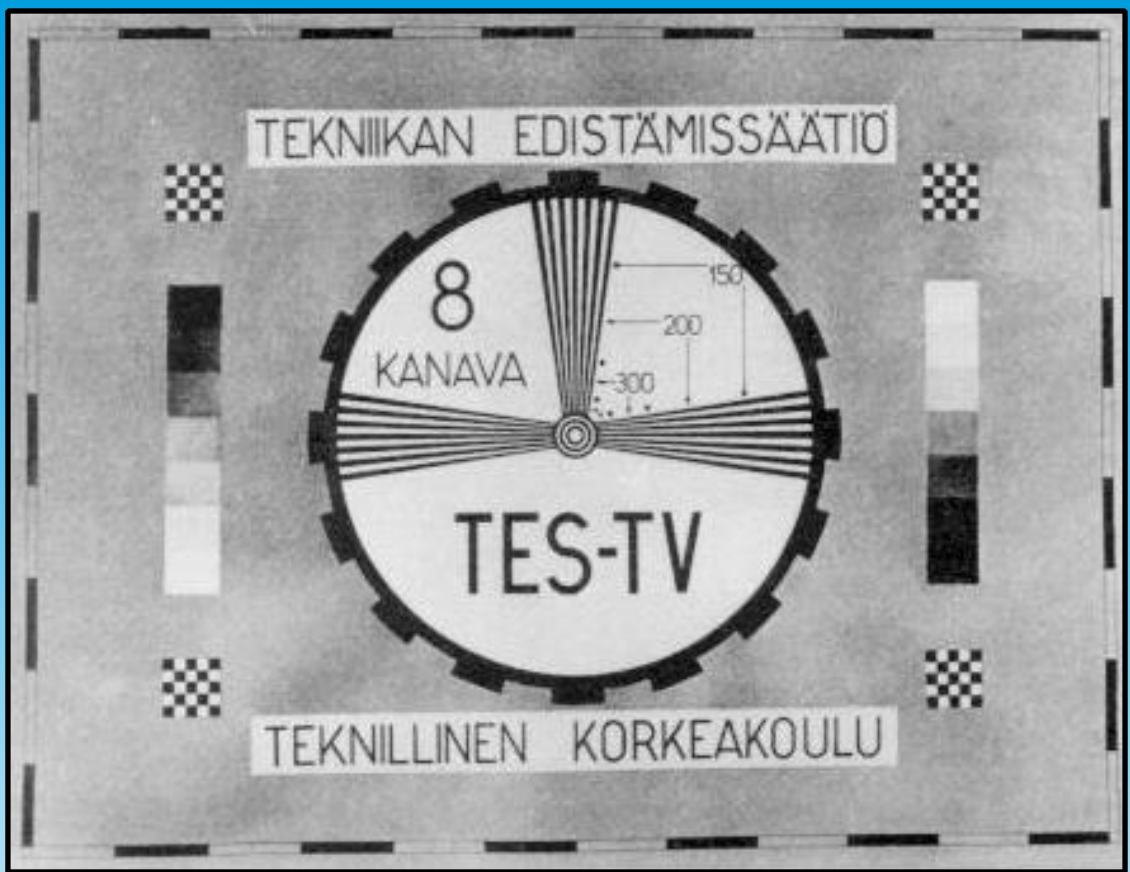
Teekkareita kun tässä ollaan, niin jotakuta saattaa kiinnostaa teollisuuden ja tekniikan kuulumiset 50 vuoden takaa.
Seuraavassa hieman poimintoja eri aloilta siten, että jokaista Oulun teekkaria alaa on yritetty nostaa esille muodossa
tai toisessa.

Puhutaanpa ensin hieman yleisesti teollisuuden tilasta Suomessa 1960-luvun alussa. MMM 1962 ker-
too seuraavaa: *Suomen teollisuustuotannon määrä on kasvanut vuodesta 1926 vuoteen 1961 yli 500 % ja te-
ollisuutemme osuus kansantuotteesta on v. 1961 n. 33 %. Myös tulevan kasvumme runko on teollistumisessa.*

Kasvava teollisuus tarvitsi yhä enemmän sähköä, ja siksiäpä MMM 1961 kertookin sähköstä seuraavaa:
*1960-luvulle tultaessa Suomessa sähkönkulutuksen vuosittainen lisäys oli keskimäärin 9 %. 1959 oli sähkön hyö-
dyllinen kokonaiskulutus Suomessa n. 7 600 milj. kWh. Tästä oli teollisuuden osuus lähes 80 %. Tärkeätä teknillistä
ratkaisua voimavarojen käytössä merkitsee yli valtakunnan ulottuva suurjännitevoimansiirtoverkko, kantaverkko,
johon kaikki maan voimalaitokset nyttemmin on kytketty. Verkon runkona on Kemijoen Pirttikoskelta Hyvinkäälle
rakennettu 400 000 v:n johto, jolla Lapin erämaissa kehitetty sähkö voidaan siirtää Etelä-Suomen kulutuskeskuk-
siin. Suomen ja Ruotsin kantaverkkoja yhdistää Petäjäskosken ja Kalixin välille rakennettu 220 000 v:n johto,
jonka avulla tapahtuu valtakuntien välistä sähköenergian vaihtoa.*

MMM 1961 kertoo myös siitä, kuinka sitä sähköä oikein tuotettiin: *Maamme sähköntuotanto perustuu pääasi-
assa vesivoimavarojen hyväksikäyttöön. Pelkän vesivoiman varassa toimivaan voimatalouteen liittyy eräs ilmeinen
heikkous: poikkeuksellisen vähäsateisina vuosina saattaa vesi-voimalaitosten tuotantokapasiteetti alentua suur-
esti. Vesivoiman vaje on kuivina vuosina korvattava höyryvoimalla. Sen tähden onkin rinnan vesivoimalaitosten
aina rakennettava riittävästi höyryvoimalaitoksia voimansaannin turvaamiseksi myös vesipulan aikana.*

Kasvava teollisuus myös aiheutti haittapuolia, esimerkiksi vesistöjen saastumista ja MMM 1962 ottaakin kantaa
vesiensuojeluun ja vedenpuhdistamiseen seuraavanlaisesti: *Puhtaan juomaveden saaminen on ihmiselle kirjai-
mellisesti elinkysymys. Tehokkain tapa vesien pilaantumisen estämiseksi olisi luonnollisesti huolehtia siitä, ettei
minkäänlaisia likaavia aineita pääse vesistöön ja pohjaveteen. Siksi on pyrittävä huolehtimaan siitä, että jäteaineet
johdetaan vesistöön ainakin siinä määrin puhdistettuina, että vesistön luonnollinen itsepuhdistuskyky pystyy elimi-
noimaan jäteaineissa vielä mahdollisesti olevat haitalliset tekijät. Vesistönsuojelukomitean mukaan maassamme
oli v. 1955 toiminnassa tai rakenteilla 13 asumisjätteiden korkeamman asteista biologista puhdistamoa, jotka
kykenivät käsittelemään 173 000 asukkaan jätevedet. Heikkotehoisempien, mekaanisten puhdistuslaitosten osalta
vastaavat luvut olivat 10 ja 17 000. Pääsyyinä siihen, ettei puhdistamista vielä suoriteta riittävästi on varmasti ollut
varojen puute.*

1960 tapahtui tekniikan saralla myös muutakin, kuin pelkkää sähköntuotantoa ja -kuluttamista sekä vedenpuhdistamista, joten esimerkiksi MMM 1961 paneutuu omakotitalorakentamiseen pohtimalla yksikerroksisia omakotitaloja seuraavanlaisesti: Viime vuosina on kuitenkin matala yksikerroksinen omakotitalotyyppi, osaksi propagandan ansiosta, saavuttanut lisääntyvää suosiota. Tyypin kauneudelliset edut ovat kiistattomat ja samaten sen käytännöllisyys perheen jokapäiväisen elämän ja perheenäidin työn kannalta. Varustetaanko yksikerroksinen omakotitalo kellarikerroksella vai ei, riippuu monista tekijöistä, mm. maapohjan laadusta ja kaltevuussuhteista. Pelkän talouskellarin takia ei koko kellarikerroksen rakentamiseen koskaan kannata ryhtyä, sillä jääkaappi ja maanpäällinen kylmä säilytystila ovat yleensä halvempi ratkaisu. Jos tontti sitä vastoin on kuivaa rinnemaastoa, on kellarikerroksen rakentaminen paikallaan, koska osa siitä voidaan tällöin järjestää asumiskelpoiseksi.

Olipa MMM 1961 -kirjaan eksynyt seuraavanlaista (pehmo?)konepornoa: Tavallisessa polttomoottorissa ovat työtä suorittavat osat edestakaisessa liikkeessä, joka kuitenkin on muutettava pyöriväksi, jotta liike voitaisiin käyttää hyödyksi. Tämä liikkeen suunnan jatkuva muuttuminen ja välillä tapahtuva pysähdys aiheuttaa varsinkin kierrosnopeuksien kasvaessa erilaisia vaikeuksia. Näiden seikkojen voittamiseksi on pyritty luomaan polttomoottoreita, joissa olisi pelkkiä pyöriviä osia. Saksalaisen Felix Wankelin keksimä moottori on toistaiseksi kaasuturpiinin ohella pisimmälle viety ajatuksen toteutus. Wankelin moottori on ns. kiertomäntämoottori, jossa on liikkuvia osia vain mäntä ja siihen hammaspyöräyhteydessä oleva akseli vauhti- ja vastapainoineen. Venttiilikoneistoa ei ole lainkaan, kaasujen virtaus tapahtuu pyörivän männän avaamien ja sulkemien kanavien kautta. Moottori on nelitahtinen. Moottorin koko on ratkaisevasti saman tehoista mäntämoottoria pienempi: 125 cm³:n tilavuinen moottori painaa teräs- ja valurautarakenteisena vain 17 kg. Teho on kuitenkin suuri, mallikappaleessa 29 hv.

Jostain kumman syystä MMM 1961 tai MMM 1962 eivät hirveästi paneudu tietotekniikkaan ja tietokoneisiin. Mutta suru pois OTiT, varmasti OTY:n 100-vuotis juhluvuonna Teksun 'Tapahtuipa 50 vuotta sitten' jutussa on maininta jos toinenkin tietokoneista! MMM 1962 kuitenkin sivuaa tietokoneita mainitsemalla Gagarinin avaruyslennosta seuraavaa: Vostok I:ssä oli happea, vettä, ruokaa ja sähköä kymmeneksi vuorokaudeksi, joten majuri Gagarin olisi ilmeisesti selvinnyt, vaikka jarruraketteja ei olisi saatukaan toimimaan. Kaikki kuitenkin toimi automaattisesti täysin laskelmien mukaan, eikä käsiohjaukseen tarvinnut turvautua. Eipä näistä avaruudenvallotuksista kuitenkaan sen enempää, vaan siirrytään eteenpäin.

Ennen kuin siirrymme populaarikulttuurin pariin, mainittakoon tässä yhteydessä ranskalainen diplomaatti ja runoilija Alexis Leger, joka vuonna 1960 voitti kirjallisuuden Nobelin palkinnon. Fransmanni kun oli taitelijanimeltään Saint-John Perse.
MMM 1962 kirjoittaa seuraavaa: *Perse on runoilijana melko tuntematon suurelle yleisölle, mutta runoilijoiden ja kriitikoiden keskuudessa hän on jo kauan ollut korkealle arvostettu.*

Saint-John Perse

1960-luvulla Suomessa elettiin television nousukautta ja vuonna 1960 katselulupia oli lunastettu n. 70 000 kappaletta. Tässä yhteydessä on syytä mainita teekkareiden v. 1955 tempauksesta syntynyt Suomen ensimmäinen televisioasema, TES-TV, joka vuonna 1960 toimi nimellä Oy Tesvisio Ab. Tesvisio mm. kokeili ensimmäisenä Suomessa väritelevisiota. Tuolloin Tesvision esittämät ohjelmat jakautuivat siten, että n. kolmasosa ajasta esitettiin studio-ohjelmia (haastattelut, näytelmät jne.), yli kolmannes filmiohjelmaa, neljännes mainosta ja loput lastenohjelmaa, koulutusta yms. Tesvision kuuluttajana toimi muuan neiti Lenita Airisto ja kanavalla pyörineistä ohjelmista voidaan mainita mm. Levyraati sekä Tupla tai kuitti.

Jos mielesi tekee jammailla kunnon 60-lukulainen keskiverto suomalainen tapaan niin laita levysoittimeesi pyörimään Mauno Kuusiston *Kertokaa se hänelle* tai *Heijastus* sillä kyseiset kappaleet sisältävä single oli 1960 suomen ostetuin single-levy. 1960 suomalaiset tuntuivatkin suosivan kotimaista iskelmää, sillä kymmenen suosituimman single-levyn joukossa oli vain 2 ulkomaalaista levyä (Paul Ankan *Puppy Love – Adam and Eve* sekä Caterina Valenten ja Silvio Francescon *Sonnenschein – Rote Rosen werden blüh'n*). Vuoden 1960 ostetuin EP-levy puolestaan oli Humppa-Veikkojen EP, joka sisälsi kappaleet *Alaska*, *Bublitscki*, *Pohjola*, *Meksikon ruusu*, *Aron laitamilla* ja *Tulipunaruusut*.

Jos iskelmä ei kolahda, niin MMM 1962 esittelee uuden, jännän musiikkityylin nimeltään *Elektronimusiikki*, josta kirja kertoo seuraavaa: *Elektronimusiikki valmistetaan ääninauhalle ilman akustista välivaihetta. Aiemmin elektronimusiikin perusmateriaalina on ns. sinus-ääni, jolla ei ole lainkaan yläsäveliä. Normaalien soittimen äänen värin erilaisuus johtuu juuri siitä, että yläsävelsarja kuuluu eri soittimissa eri taajuudessa. Äänigeneraattorin synnyttämien äänien kombinaatioista on näin ollen mahdollista muokata kaikki kuviteltavissa olevat värisävyt. Viime vuosina on elektronimusiikin valmistuksessa alettu käyttää ns. valkoista kohinaa, joka sisältää kaikki värähdystaajuudet tarkoin määriteltävissä olevalla alueella. Eri sointusävyjä muokataan tästä kohinasta käyttämällä filtereitä poistamaan tiettyjä värähdystaajuuksia. Mainittakoon elektronimusiikin tunnetuimpina säveltäjinä Herbert Eimer, Karlheinz Stockhausen, Bengt Hambraeus, Bo Nilsson ja Franco Evangelisti ja kappaleista mainittakoon Stockenhauserin *Gesang der Jünglinge* sekä Eimerin *Fünf Stücke*.*

Elokuvia ja urheilutapahtumia ei tässä jutussa valitettavasti aleta esittelemään, sillä MMM 1961 ja 1962 kirjat vain lähinnä listasivat vuoden 1960 uudet ensi-ilta elokuvat ja tärkeimmät urheilutapahtumat ja –saavutukset. Eipä siis enempää pitkittytetä tätä juttua vaan laitetaahan homma näin ikkään pakettiin. Kiitos ja hei!

-Riikka

SODANKYLÄN SATEENVARJOT

SYNOPSIS

TODELLISUUTEEN PERUSTUVA DRAAMAELOKUVA FILMIHARRASTAJIEN RYHMÄSTÄ, JOKA PÄÄTTÄÄ MENNÄ SODANKYLÄN ELOKUVAJUHLILLE KESÄKUUSSA 2010, OLLA SIELLÄ JA TULLA SIELTÄ POISKIN. TAP-
AHTUMIEN HAVAINNOINTI TEKSUN KULTTUURITOIMITTAJAN NÄKÖKULMASTA.

FADE IN:

EXT. TUIRA – AAMU

FILMIHULLUJEN RYHMÄ PAKKAUTUU AUTOON JA NOSTAA KYTKINTÄ.

INT. Auto – PÄIVÄ

VOLVO KIITÄÄ KOHTI TORNIOTA. FILMIHULLUT HUOMAAVAT, ETTÄ KIITÄMISEN KOHDE ON VÄÄRÄ. TIETYÖMAIDEN SEKOITTAMA SUUNTAVAISTO ON MISSANNUT ROLLO-SODIS-SUUNTAAN VIEVÄN NELOSTIEN LIITTYMÄN. PÄÄTETÄÄN KULKEA YLLÄTYSREITTIÄ.

DISSOLVE TO:

INT. Auto – ILTAPÄIVÄ

VOLVO KIITÄÄ KOHTI SODANKYLÄÄ. LINTUTOTEEMIPAALU(?) ILMAISEE, ETTÄ SUUNTA ON TÄLLÄ KERTAA OIKEA.

INT. PIKKUTELTTA – ILTA

TÄÄLLÄ POHJANTÄHDEN ALLA OLEILEMISESTA KERTOVA ELOKUVA PYÖRII AIKA HITON KYLMÄSSÄ TELTASSA. TASKUMATTIPOHJAINEN LÄMMITYSRATKAISU ON LAAJASSA KÄYTÖSSÄ YLEISÖN KESKUUDESSA. JÄÄDYTYSHOIDON LOPUTTUA SUORITETAAN ARVIOINTI, JONKA TULOKSENA PÄIVÄN PARHAAKSI LEFFAKOKEMUKSEKSI RÄNKKÄYTYY IMPROVISOITUJA SAUNARATKAISUJAKIN ESITELLYT MIESTEN VUORO.

EXT. SODANKYLÄN KESKUSTA – PÄIVÄ

TOIMITTAJA HUOMAA, ETTÄ LEHDISTÖSTATUKSENSA AVULLA HÄN OLISI VOINUT HANKKIA ETURIVEILYYN JA MUUHUN ITSETUNNON KOHOTUKSEEN SOVELTUVAN VÄLINEEN NIMELTÄ PRESSIKORTTI. EHKÄ...

CROSSFADE TO:

EXT. HYTTYSPARVI – PÄIVÄ

IHMISET LÄPSIVÄT ITSEÄÄN.

WIPE TO:

EXT. SODANKYLÄN KESKUSTA – ILTA

TOIMITTAJA SEISOSKELEE AJATUKSIINSA VAIPUNEENA. YMPÄRILLÄ HYÖRII TEINI-IKÄISTEN ELOKUVAKERHOKSI IDENTIFIOITAVA IHMISRYHMÄ JA EREHDYTTÄVÄSTI AITOJA AUTEUREJA MUISTUTTAVIA HOPEAHAPSISIA HAHMOJA.

MIESTEN VUORON SAUNA-ASUNTOVAUNU.
KELPAISI VAIKKA WAPUN ILOTTeluihin.

TEKNOLOGINEN DETALJI

INT. KOULUN VESSABUNKKERI – PÄIVÄ

JONO MUISTUTTAU PITUUDELTaan NEUVOSTOLIITTOlaisia FILMEJÄ, JOIDEN OHJAAJILLE AIKoinaan MAKSETTIIN OBJEktiivisilla, kvantitatiivisilla PERUSTEILLA eli KESTON MUKAAN. PÖKERRYTTÄVÄ LISÄYLLÄTYS PALJASTUU JONOTUKSEN LOPPUVAIHEILLA. SUURI OSA NS. SUORITUSPAIKOISTA ON TYHJIÄ, VAIKKA JONOSSA SEISOO KYMMENIÄ MIEHIÄ ODOTTAMASSA PÄÄSYÄ JUURI NIILLE. KUINKA TÄMÄ ON MAHDOLLISTA? HELPOSTI, SILLÄ JONOSSA ON SEKÄ 1) LUKITTAVAAN ERIÖÖN PYRKIVIÄ ASIAKKAITA ETTÄ 2) NIITÄ, JOILLE RIITÄÄ AVOIN KAUKALO. KUN TYYPIÄ 1 EDUSTAVA HENKILÖ SEISOO JONON KÄRJESSÄ, TIETO VAPAANA OLEVISTA PISTEISTÄ EI TAVOITA TAKANA ODOTTAVIA TYYPIN 2 ASIAKKAITA. SUOMALAINEN VIESTINTÄTAPA NIMITTÄIN EI SALLI TÄLLÄISEN TIEDON VÄLITTÄMISTÄ JONOSSA TAAKSEPÄIN. OLISIHAN KOVIN KIUSALLISTA REHTYÄ HUUTELEMAAN IHMISILLE, JA OHITTAMISEN EHDOTTELU SAATTAISI HÄIRITSEVÄSTI PUUTTUA TOISTEN JONOTTAJIEN ITSEMÄÄRÄÄMISOIKEUTEEN. JA JOS EHDOTELTAISINKIN, NIIN TUNTUISIHAN SE AIVAN ETUUILULTA ASTUA POIS SIELTÄ JONON KESKIVAIHEILTA.

TOIMITTAJA (VOICE OVER)

SoudÄnkHailan Iiloukhuva... Soodankiilaan... Tai MITEN OIS VILLAGE OF THE WAR TUOTA NOIN... LIENEE HYVÄ, ETTÄ TAPAHTUMAN NIMI ON ULKOMAILLE SUUNTAUTUVASSA MARKKINOINNissa MIDNIGHT SUN FILM FESTIVAL.

INT. MÖKKI – YÖ

OSA FILMIHULLUISTA HYRÄILEE CHERBOURGIN SATEENVARJOJEN TUNNUSOMAISTA MELODIAA.

EXT. KALJA-ALUE – PÄIVÄ

FILMIHULLUT VERKOSTOITUVAT. KENGÄNNAUHABUDJETILLA TUOTETTAVA LYHYTSPLATTERI ILAHDUTTAVASTI KIINOSTAA VAPAAEHTOISTA TEKIJÄVÄKEÄ.

MITÄ OLISI TAIDETAPAHTUMA
ILMAN KULTTUURIVAIKUTTAJAA
PAAVO J. HEINosen LÄSNÄOLOA?

INT. ISO TELTTA – ILTA

ELÄVÄN MUSIIKIN SÄESTÄMÄ CHAPLIN-LEFFAPUTKI PYÖRII VALKOKANKAALLA. VALITETTAVASTI LEFFOJA SÄESTÄÄMYÖSTOIMITTAJANTAKANA ISTUVANUKONRIIPIVÄNVOIMAKASKUORSAUS, JOKA ON JATKUNUTUSEITA MINUUTTEJA. LÄHELLÄ ÄÄNILÄHDETTÄ ISTUVAT IHMISET VILKUILEVAT TUSKAISINA TÖRINÄN SUUNTAAN TOIVOEN, ETTÄ SE LOPPUISI MAHDOLLISIMMAN PIAN. LOPULTA SANKARIREPORTTERIMME PÄÄTTÄÄ TOIMIA.

UKKO
SHKRAAAAAAK! KHHH-RKKKÄ... SHKROAAAAAK!

TOIMITTAJA (KÄÄNTYY JA KOHDISTAA SANAT KUORSUU-UKOLLE)
NO SPRLAAAAAAK GRO0000K VAAN ITSELLESII!

UKON VAIMO (UKOLLE)
LÄHETÄÄN, HEI LÄHETÄÄN NYT.

KORINAIHME POISTUU VAIMON TALUTTAMANA
PÖPPELÖINEN ILME NAAMALLAAN.
HELPOUS VALTAA KATSOJAT JA MUMMOT
TAPUTTAVAT KUORSARIN LÄHDÖLLE.

INT. MÖKKI – YÖ

NESTEMÄISIÄ FESTARIEVÄITÄ NAUTITAAN VAIN SEN VERRAN,
ETTEI MENE FILMI POIKKI.

EPILOGI

INT. KÄMPPIÄ – TOSI MYÖHÄINEN YÖ

SYKSYN LEHDET PEITTÄVÄT IKKUNAN TAKAISEN MAAN. TOIMITTAJA LIPSII KORKEAKULT-
TUURIHENKISTÄ KITKERÄÄ LAATIKKOVIINIÄ JA ISTUU SELKÄ VINOSSA PC:N ÄÄRESSÄ.

TOIMITTAJA (MUTISEE ITSEKSEEN)
DEADLINE DEADLINE PUUH PUUH... (TAUKO) JOS NE ON NIINKU AUTOSSA, NII ONKO SE NI-
INKU INT VAI EXT, KUN NE ON NIINKU ULKONA TALOSTA MUTTA NIINKU SISÄLLÄ AUTOSSA?

FADE OUT.

OTSO

KATTOKRUUNUT KRUUNAAVAT TELTTAIN
VALAISTUKSEN.

Aika jäynää muistot

Posti Urheiluseuran
KULTIVOITU TEKNIikka
– UTOPIAKKO

Oulun Teekkariyhdistys ry 50 vuotta

**HISTORIIKIN
JULKISTAMINEN**

25.10. KLO 10:00

HINTA: 30€

EDISTYNEEMPI HAALARIMODAAMINEN: LED-KIRKKOVENE

Näin pimenevien syytiltojen lisääntyessä on syytä kiinnittää huomiota asianmukaiseen huomiovalaistukseen. Teksuutimet tuntee vastuunsa erityisesti yöaikaan liikkuvien opiskelijoiden näkyvyyden parantamisesta ja esittelee rakenteluprojektin, jonka ansiosta ainakaan yhdet valkoiset haalarit eivät varmasti jää huomaamatta.

Rakenteluprojektin pääosaa näyttelee tällä kertaa Hanssi, tai pikemminkin Hanssin prosessitekniikan valkoiset haalarit, joihin askartelemme tajunnan räjäyttävän ja silmät päästä sulattavan led-kirkkoveneen. Lieden kiinnittely ei sinällään ole mitään uutta touhua, sillä sikkiläisten selkä- ja possusalamat ovat välkkyneet oululaisessa opiskelijaelämässä jo toistakymmentä vuotta. Tällä kertaa ei kuitenkaan tyydytty valmiiden rakennusohjeiden implementointiin vaan ledejä ohjaava sulautettu järjestelmä suunniteltiin niin raudan kuin softan puolesta itse.

Suunnittelu alkoi yksinkertaisella luonnoksella halutusta kuviosta. Ledit päätettiin jakaa yhteentoista segmenttiin; 4 "airoa" molemmille puolille (5 lediä jokaiseen) + "vene" "laidat" (9 lediä kumpaankin) ja "pohja" (10 lediä) eli yhteensä huimat 68 lediä. Näin ledeillä voidaan toteuttaa erilaisia animaatioita tylsän staattisen valaisemisen sijaan. Paperiluonnoksen avulla kirkkoveneelle etsittiin haalareista sopivaa paikkaa ja sellainen löytyikin vasemman reiden kohdalta. Paikka on optimaalinen kaikenlaisille ledivirityksille, sillä ko. kohta harvemmin ottaa isompaa vahinkoa vaikka kuinka rymyäisi. Lisäksi ledit näkyvät vaikka haalarin yläosan laskisi alas.

RAUTA

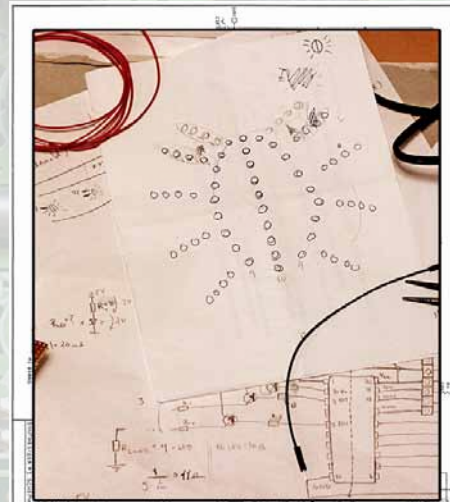
Jotta ledien vilkuttelu ja kaikenlainen animaatiohassuttelu ylipäättään onnistuisi, päätettiin ohjauselektronikka toteuttaa mikrokontrollerin avulla. Valinta osui tällä kertaa Atmelin ATtiny2313A-mikrokontrolleriin, josta löytyy riittävästi I/O-pinnejä (18 kpl vs 11 ohjattavaa segmenttiä) ja jonka ohjelmointi ei vaadi kovin monimutkaista laitteistoa (lue: allekirjoittaneelta löytyi sopiva ohjelmointikaapeli ennestään). Mikrokontrollerin 1 MHz:n oletuskellotaajuuskin riittää melko kivuttomasti ledien ohjaamiseen, sillä mitään suurempaa numeronmurskausta ei ollut tarkoitus suorittaa. Sen sijaan rajoitukseksi muodostui kontrollerin I/O-pinnien maksimivirta, joka on 40 mA. Koska jo yhden ledin läpi kulkeva virta on luokkaa 20mA, ledien suora kytkeminen mikrokontrollerin pinneihin voitiin unohtaa. Ongelma kuitenkin ratkaistiin helposti muutamalla komponentilla; kahta 9 ja yhtä 10 ledin segmenttejä ohjataan PNP-transistorien avulla ja loppuja kahdeksaa 4 ledin segmenttiä kahdeksankanavaisella UDN2982A-ajuripiirillä. Molemmissa ratkaisuissa perusajatus on sama: mikrokontrollerin pinnistä tulevalle matalalla virralla ohjataan ledeille menevää suurempaa virtaa. UDN2982A:n etuna on lisäksi kohtalaisen mukava yhteensopivuus ATtiny2313A:n kanssa, jonka ansiosta komponentit saatiin laitettua nauhakuparoidulle kytkentälevylle ilman hirtittävää määrää hyppylankoja.

Ledeiksi valittiin erästä saksalaisesta ledeihin erikoistuneesta nettikaupasta löytyneet punaiset 5mm "ultra bright" ledit, joissa on diffusioitu kuori. Diffusioitu kuori mahdollistaa huomattavasti laajemman valaisukulman verrattuna perinteisiin ledeihin, jotka tuottavat kapean valokeilan. Tästä syystä normaalit ledit soveltuvat melko huonosti haalareihin, sillä sivusta katsottuna ne näkyvät paljon himmeämmin kuin suoraan edestä katsottuna. Diffusoiduilla ledeillä tätä ongelmaa ei ole, vaan ledit loistavat kirkkaasti kaikista katselukulmista.

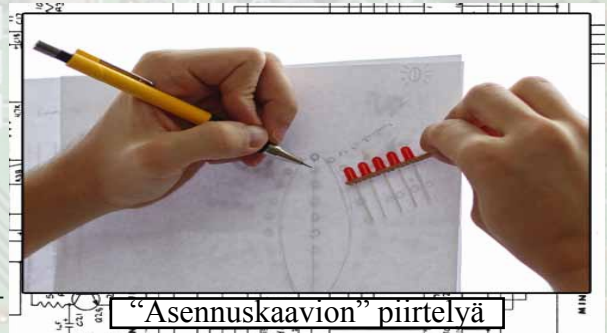
Ledien kiinnittämistä varten alkuperäisestä kirkkovenuonnoksesta piirrettiin mittasuhteiltaan tarkempi versio, jota käytettiin apuna ledien sommittelemisessa haalariin. Piirroksen merkittiin jokaisen ledin molempien jalkojen paikat ja piirros teipattiin haalariin siihen kohtaan, johon kirkkovene lopulta haluttiin. Ledit paineltiin paperin ja haalarikankaan läpi ja juotettiin haalarin sisäpuolella kiinni palaan kytkentälevyä. Lieden jalat kannattaa leikata viistosti sivuleikkureilla, jolloin jalkojen terävät kärjet uppoavat paremmin haalarikankaaseen. Haalarin sisäpuolelle laitettiin lisäksi liitin 16-pinniselle lattakaapelille, josta vedettiin tarvittavat johtimet ledisegmentteihin. Irrotettava lattakaapeli helpottaa mahdollisia huoltotöitä, sillä esimerkiksi katkennut kaapeli ei vaadi kaikkien juotosten uusimista. Lisäksi ohjausyksikkö on mahdollista irroittaa tarvittaessa haalareista.

SOFTA

ATtinylle ohjelmointi on kohtalaisen suoraviivaista C-koodin vääntämistä. Itse piirin ohjelmointikin onnistuu yksinkertaisimmillaan tietokoneen rinnakkaisporttiin liitettävällä kaapelilla ja muutamalla vastuksella. Rakenteluvaiheessa mikrokontrolleriin ohjelmoitiin yksinkertainen "ledit päälle, ledit pois päältä" vilkuttelurutiini, jolla pystyttiin testaamaan raudan toimivuutta.

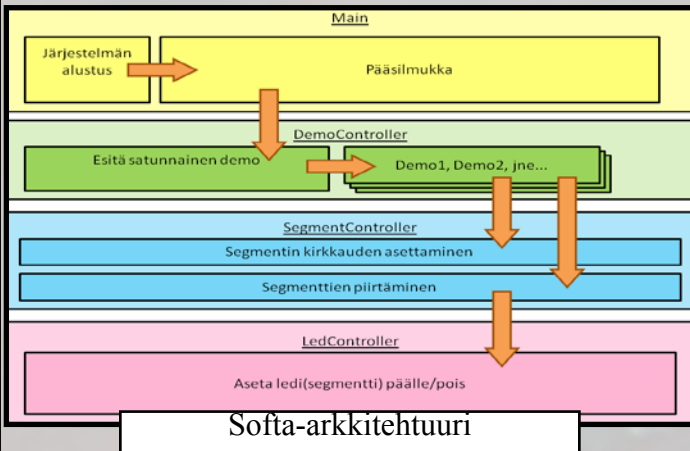
Ledikuvion ja raudan luonnostelua

"Asennuskaavion" piirtelyä

Modauksen varsinainen softa suunniteltiin kerroksittain siten, että ylimmältä tasolta kutsutaan halutun (tai satunnaisen) animaation tai “demon”, toistamista. Yksittäisessä demossa taas käytetään matalamman tason segmentinohjauskomentoja, jotka puolestaan kutsuvat alimman tason rautakohtaisia I/O-pinnejä ohjaavia kutsuja. Tällaisella kerroksittaisella arkkitehtuurilla saavutetaan se etu, että uusia demoja koodatessa ei välttämättä tarvitse tuntea rautatason sielunelämää (esim. I/O-pinnissä oleva jännite vaikuttaa eri tavalla riippuen siitä onko lediä ajamassa UDN2982A vai PNP-transistori). Lisäksi koodista saadaan mukavan uudelleenkäytettävää ja copypaste-koodaamisen tarve vähenee, mikä näkyy myös käännetyin binääriin koossa. PC-ympäristössä käännetyin ohjelman koko harvemmin on ongelma, mutta ATtiny2313A:n kahden kilotavun muistin kanssa on jo syytä hieman miettiä millaista koodia tekee.

Ledien kirkkauden säätely hoidetaan softassa pulssinleveysmodulaation (PWM) avulla eli ledejä sytytetään ja sammutetaan nopealla taajuudella, jolloin päällä- ja poissaoloajan suhde määrää kuinka kirkkaalta ledi näyttää. PWM olisi todennäköisesti ollut parempi toteuttaa ATtiny:n keskeytyksiä käyttäen, mutta lähestyneen deadline vuoksi algoritmi jouduttiin toteuttamaan hieman eri paikkaan koodia. Tämän vuoksi demoissa joudutaan erikseen kutsumaan piirorutiinia pelkän segmenttien kirkkauden säätelyn sijaan, mikä aiheuttaa omat haasteensa varsinkin animaatioiden nopeuden säätelyyn.

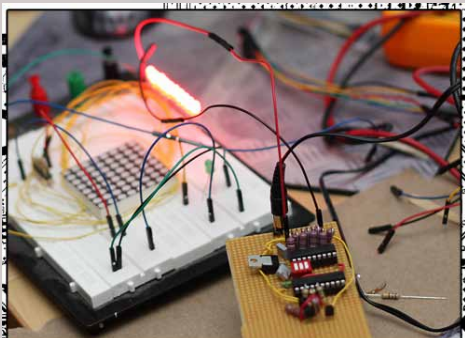
Softa-arkkitehtuuri

YHTEENVETO

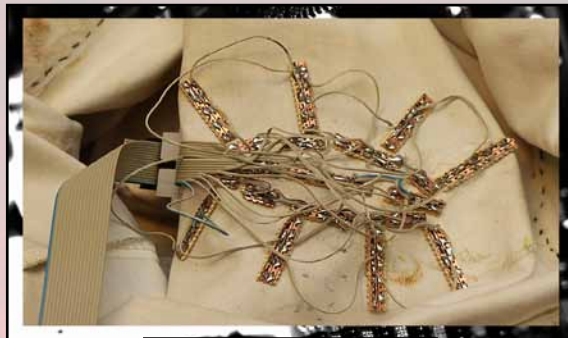
Loppujen lopuksi modausurakasta selvittiin noin parillakymmenellä miestyötunnilla. Projekti kustansi komponenteiltaan noin 55 euroa, josta merkittävin osuus on käytetyillä erikoiskirkailla ledeillä. Lisäksi TEK:n diplomi-insinöörin alkupalkkasuosituksen ja Talenomin palkkakustannuslaskurin perusteella työnantajan henkilöstökustannukset tällaisessa projektissa olisivat olleet hieman yli 500 euroa - nyt tosin selvittiin vähän halvemmalla.

Led-kirkkovene sai ensi-iltansa Lakinlaskijaisissa 30.9. ja Sauronin Silmä paloikin komean tulipunaisena yökerho Apollon pimeydessä. Modauksen ylpeä omistaja Hanssi kommentoi: “Kyllähän tää on selkeesti parasta mitä mulle on koskaan tapahtunut. Kirkkoveneestä tuli vielä häijympi, kuin uskalsin unelmoida ja kovasti se myös näytti muita ihmetyttävän/ huvittavan. Prosessi suunnitteluineen ja rakenteluineen oli kaikenkaikkiaan todella hedelmällinen ja antoi enemmän, kuin sähkö- ja magnetisioopin kurssi yhteensä :) Kaikenkaikkiaan nyt voi jälleen liikkua hieman turvallisemmin Oulun yöelämässä, sillä ainakaan auton alle ei luulis jäävän. Loppuun vielä luonnollisesti kiitos Teemulle, jota ilman tämä taidespjetaakkeli ei välttämättä olisi ikinä valmistunut.”

-Teemu

Ohjauselektronikan testaamista

Johtohelvetti

Koko projekti ei Teksun sivuille mahtunut, joten käy tarkistamassa nettijatkot
@ <http://www.otit.fi/~umts/teksuled/>

OSALUETTELO:

- 68x 5mm "ultra bright" diffusoitua punaista lediä
 - 1x Atmel ATtiny2313A mikrokontrolleri
 - 1x UDN2982A 8-kanavainen ajuripiiri
 - 1x UA7805CKCS 5V 1.5A lineaariregulaattori
 - 3x PNP-transistoria (2N5401RLRAG)
 - 1x Kotelo
 - 1x 9V paristoneppari
 - 1x liukukytin
- n. 1m 16-pinnistä lattakaapelia + liittymet
+ kourallinen vastuksia ja kondensaattoreita sekä johtimia ja nauhakuparoitua kyt-
kentälevyä
= yht. ~55e

Meikö ei kyl ymmärrä parisuhteiden ideaa. Joku toinen rajoittaa sun elämää ja muuttaa sua. Valittaa sulle kun sulla on sotkusta sun OMASSA kodissa, jonka pitäis olla sun oma turvapaskka. Sulla ei haluta enää lähteä viettään iltaa kavereiden kans ku Jönssen kainalossa on kivempaa. Joudut ostaap kallista juustoa jonka Jönse vetää 2 päivässä. Et pysty oleen enää kotona ku siellä haisee kestopieru ku jollaki on maha sekasin. Oot koko elämäsi haaveilla jostain, et "sit ku oon iso niin hankin tommosen", mut sit tulee ki Jönse joka sanoo ettei halua semmosta asuntoonsa. Joku kiitsee sulle kun sun lakanat näyttää liian 60-lukutyylisiltä koska niissä on KUKKIA. Lakanoissa ei saisi olla ku ruutuja ja viivoja. Joku herättää sut äisin aina ku on ollu poikien kans viihteellä tai jos ei sillä, niin siksi kun sillä häiritsee kun nuku liian lähellä sitä. Vessanpöntön kansi on aina ylhäällä ja ajat autoa huonosti. Sulla ei koskaan saisi olla ylimääräisiä karvoja ja pitäis näyttää aina hyvältä. Nii n. Ja sit sulla on liian pienet TISSIT."

Pulse

A TECHNITROL COMPANY

17.23 Luen kavereiden statuspäivityksiä Facebookista. Kovasti näyttää siltä, että kohtalotovereita ei tälle illalle ole tulossa. Tänään ei tunnu etkoillekaan olevan niin kovin kiire. Haalarit ehtii asetella kunnolla ja lakkikin muistuu hyllystä mukaan. Alkon kautta ei tarvitse kiertää ja bussiaikataulujen sijaan etsin pyöränavainta. Tällä kertaa ei tarvitse pelätä vaarantavansa paluumatkalla omaa tai kanssakulkijoiden turvallisuutta.

17.40 Lisää rationaalista ajattelua ennen lähtöä. Jätän pankkikortin kotiin ja tungen sen sijaan vetoketjutas-kuun muutaman kolikon, henkkarit ja bilelipun. Viimeisenä reppuun vielä pyyhe ja vaihtovaatteita.

17.58 Siwan myyjä katsoo kummasti. Ilmeisesti elämän saastuttamat haalarini olivat antaneet viitteitä erityyppisistä ostoksista kuin tuorepuristetusta appelsiinimehusta ja myslipatukoista.

18.18 Etkosaunalla. Tähän mennessä saldona seitsemän eri tavoin muotoiltua kysymystä, perussissältönä "Ekkö nää muka juo?".

18.28 Porukkaa lappaa sisään, kysymysten määrä lisääntynyt kahteentoista. Ekstrapisteet ehdotuksesta "Jos se on rahasta kiinni niin voin mää lainata!".

19.03 Saunassa. Olo on hieman hölmö, alasti puupenkillä hikisten miesten kanssa laulamassa että siellä juotiin, siellä nussittiin. Voin kuitenkin suositella kaikille saunalämpimintä tuoremehua saunalämpimän oluen sijaan.

19.27 Pukuhuoneessa. Peili ei ole tällä kertaa yhtä armollinen kuin alkoholin turruttaman aivot toiminnan saatamana. Päätän alkaa laihduttaa, mutta saunatovereideni ruhojen salavihkainen tarkasteleminen piristää mieltäni hieman. Teekkareitahan tässä ollaan.

20.10 Ensimmäiset juomapelit ovat lähteneet käyntiin. Myötähäpeää aiheuttaa mm. fuksityttöjen ja vanhojen partojen välinen en oo ikinä -peli. Ensimmäiset juomat ovat läikkyneet lattialle ja tyhjät tölkit asetetaan kerta kerralta lähemmäs pöytien reunoja. Pullomeripussit repsottavat tyhjinä.

21.50 Välihuomio: vessassa ei ole tarvinnut käydä vielä kertaakaan.

22.15 Älämölöä, herraisä. Olen varma siitä, että naapurustosta syöksyy legioona eläkkeensaajia tyhjentämään paikan. Keskustelu kokeneemman selväpäisen teekkarin kanssa kuitenkin valottaa, että kaikki tähänastinen on aivan normaalia toimintaa.

22.45 Baariin lähteminen alkaa olla ajankohtaista ainakin niiden mielestä, joiden juomaostoksista on jäljellä vain pahvia ja alumiinia. Siivoaminen tuntuu tällä kertaa jopa mielekkäältä, ja saanpa jopa pelastettua muutamat hanskat, kalsarit ja pyyhkeet sekä yhden taskulaskimen(!).

23.04 Baarissa. Jätin heti kerralla narikkaan kaikki oikeat tavarat, kaivoin henkkarit esiin hyvissä ajoin ja lippukin löytyi taskusta. Myös vastakkaisia kohtaloita on havaittavissa.

23.15 Baaritiskillä. Kossuttomasta kossuedistä maksaa mielellään 2,60 euroa, ja saapa käsille jotain tekemistä samalla. Jonottaminen tuntuu tuskaiselta ja baarijonossa palelee, kerrankin. Jonotusjallupullot kiertävät ohitseni, ja samalla kuulee vahingossa tai tahallaan tuntemattomien keskusteluja. Yhdet puhuvat kiltapolitiikasta, toiset seksistä ja erityisesti siitä että sitä ei ole saatavilla, kolmannet pelaavat eleganttia kivi-paperi-sakset-juomapeliä.

00.10 Tanssilattialla – oikeasti! Vaikka olo onkin kuin puolihalvaantuneella mursulla, luulen silti näyttävänä paremmalta kuin viereeni hinautunut koneteekkariksi naamioitunut hyperaktiivinen mangusti. Onneksi kaikilla on haalarit päällä, sillä en usko että kukaan olisi halunnutkaan nähdä minkälaista lantionliikettä joidenkin haalareiden sisällä tapahtuu.

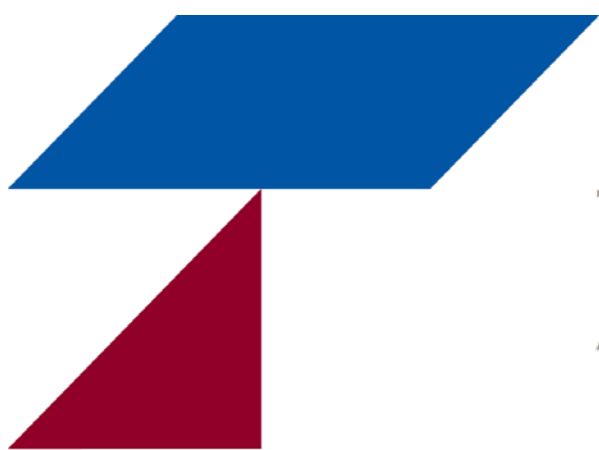
01.17 Takana kolme keskustelua puolittuntemattomien selkääntaputtelijoiden kanssa ja noin 70% vähemmän havaintoja viehättävistä ihmisistä kuin baari-iltoina yleensä. Jännä.

01.35 Kävelen Onnelan portaat alas, ja ensimmäistä kertaa aikoihin ei tunnukaan siltä että kävelisinkin Särkänniemessä Metkulan portaissa. Mielessä välähtää huomien luento ja se, etten ole tehnyt esitehtäviä. Huomio aiheuttaa jopa ajatuksen kotiin lähtemisestä, enkä kuvittele pystyväni tekemään tehtävät "sitten huomenna, jaksanhan minä herätä baari-illan jälkeen seitsemältä".

02.10 Kohtaan kaksi ystävääni, jotka tuntuvat tässä vaiheessa iltaa puhuvan alenia ihan sujuvasti. Päätän, että ilta on osaltani tässä, vaikka kuulemma "ei vielä oo liian myöhästä, anna mää tarjoan pari shottia".

02.30 Pizzeriassa ei ole jonon jonoa. Tuplamajoneesi-salami-paistinrasva-jauheliha-kananmunapizzan sijasta mieleni tekeekin enemmän kebabia salaattilla vichyn kera. Viereeni raahustanut prosenttijuomien ammattilainen naurahtaa ja kysyy mihin nykynuorisoon onkaan menossa.

03.00 Kotona. Pizza ei pudonnut maahan kertaakaan. Asettelen haalarit ja muut vaatteet nätisti paikoilleen ja pesen hampaat. Sohvalta tai eteismatolla nukkuminen ei tällä kertaa houkuttelekaan. Laitan puhelimen äänettömälle ja suunnittelen lenkille lähtemistä heti aamusta. Toisaalta jollain sairaalla tavalla ikävöin krapulan antamaa hyvää tekosyytä olla tekemättä mitään ja odotan innolla, milloin sitä lempijuomaani alkoholia sitten taas pääseekään sisuksiinsa kaatamaan.

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

HUPS

"ICH BIN BLAU!!! (MEINE NAME IST SMURF, DAS SMURF)"

"Kostea tarina koko
wapun läpi kestävästä
ystävyydestä"
-Alkkari

KOHTI WAPPUA

FUKSISUUNNISTUS 2010 -VOITTAJA: ARKKITEHTIKILTA/SMURFFIT:
JUHA, JUHO, MILJA, AINO, HEIKKI, JOHANNES,
MARKO, OKKO, FRANS JA MIKKO

AI JOTAIN VALERASTIHOMMIA?!

On fuksisuunnistuspäivä, kello lähenee kuutta. Arkkitehtikillan kiltatalolla on yksi rasti. Ulkona on killan jäseniä grillaamassa makkaraa. Kiltatalolle johtavan hiekkapolun varrella on muutamia ihmisiä, yhdellä heistä on kamera. Mukana on myös äänimiehen mikrofoni, valomiehen valoa heijastava reflektori sekä ohjaajan klaffi. Rastilla on muumioiksi pukeutunut ryhmä. Pääsen rastille valomieheksi, otan lahjuksia vastaan. "Kiitos kiitos, nyt voittekin siirtyä tuonne talolle sille oikealle rastille", kameramies sanoo.

Seuraan ryhmää talon pihaan. "Viimeinkin löydettiin tänne oikealle rastille, tuolla oli joku valerasti!" Ryhmällä on 20 sekuntia aikaa näyttää hidastettu räjähdys. Massiivisen ilmalennon jälkeen on uusi lahjuskierros. Epäilyttävä neste on yhtä pahaa kuin 20 metriä ja 5 minuuttia aiemminkin.

Ryhmä siirtyy talon portaille, jossa yksi rastinpitäjä on ottamassa ryhmiä vastaan. "Tämä on taas joku valerasti, mennäänkö vaan pois?" Laitan teekkarilakkini päähän ja astun sisälle taloon. Ryhmä saapuu rastille ja lahjuksia otetaan taas vastaan. Miksi kukaan juo tätä? 10, 9, 8... Ryhmä alkaa kaivaa lavastekasasta esineitä. 7, 6, 5... Siirtyminen paniikissa kehyksen sisäpuolelle. 4, 3... "Tulkaa lähemmäs, lähemmäs!" 2, 1...

Salama välähtää. Kaaos hiljenee hetkeksi. Seuraava ryhmä tarjoaa lahjuksina taikasieniä.

-Tuija

FUKSISUUNNISTUKSEN TOP 10

PISTEET	JOUKKUEEN NIMI	KILTA	PRO
1. 42,25	Smurffit	ARK	Useita
2. 41,5	Kallontallaajat	ARK	Useita
3. 40	Karvaset Konehontakset	KONE	Jaakko Torvinen
4. 39,5	Si(c)k Rattopojat ry	SIK	Joonas Pyykönen
5. 39,25	Tähtien Macarenat	ARK	Useita
6. 38,75	Got Milk?	YMP	Ville Pohjosaho
7. 38,25	D-Kupit	SIK	Verner Kohonen ja Aleksi Kestilä
8. 37,75	Freedom!	KONE	Roope Wahlström
9. 36,5	BoozeBusters	OTIT	Kauri Tervashonka ja Tomi Kyöstilä
10. 35	Zankarit Zukkahousuissa	PROSE	Ari Himanka
10. 35	Dream Team	PROSE	Janika Hasa

MITÄ MIES HALUAA?

JOHDANTO

Tässä tutkimuksessa tavoitteenamme oli tehdä empiiristä kenttätutkimusta omasta markkina-arvostamme ulkoista habitusta vaihtelemalla. Raportissamme ilta A tarkoittaa narkkarihuora (eng. crack whore) -teemalla toteutettua iltaa, ilta B puolestaan kiltti tyttö (eng. daddy's girl) -teemalla toteutettua. Tasapuolisuuden vuoksi molemmat lauantai-illat vietettiin Oulussa sijaitsevassa ravintola Kaarlenholvissa. Ilтана A vierailimme myös tutustumassa merimieshenkisen ravintola Sarkan juoma- ja asiakastarjontaan. Tutkimuskysymyksemme olivat seuraavat.

1. Kuinka paljon markkina-arvo lähestymisten määrällä mitattuna vaihteli iltojen A ja B välillä?
2. Oliko negatiivisia sivuvaikutuksia havaittavissa?
3. No oliko meillä mukavaa?

TEORIA

"Tytöt tahtoo pitää hauskaa, ei ne puuroja keitele" (Alatalo Mikko, 1991)

"Tuo korppikotka sut hotkaisee nokkaan, kauhee rotko" (H Iso, 2010)

"Kaks kättä yks suu on mun ongelma (...) Otakko jäxy, no vittu anna vaan" (Nygård Petri, 2010)

"Ei maailma kauniimpaa synnyttää voi, oot täydellinen" (Sillanpää Jari, 1996)

"Kun katsoo maailmaa enkelin silmin, niin nähdä voi sen kauneuden" (Koriseva Arja, 1989)

"All the crazy shit I did tonight, those will be the best memories" (Guetta David 2010)

Iltana A puheessamme oli ajoittain havaittavissa vahva itäeurooppalainen aksentti. Yllättävän moni, varsinkin Sarkan asiakaskunnasta, kuitenkin osasi itänaapurimme enemmistökieltäjä pyrki kyseisellä kielellä kanssamme kommunikimaan. Tämä aiheutti muutaman kiusallisen tilanteen, joista kuitenkin hätävalheilla selvitettiin.

Sarkassa tuntematon mies eräälle osallistujalle:

”Minä haluaisin tutustua suhun.”

”Mutta se maksaa.”

”En minä sitä tarkottanu!”

”Mutta minä tarkotin.”

Jumprun naistenvessa (tuntemattomille naisille):
 ”Näytänkö mää ihan huoralta? Sanokaa rehellisesti!”
 ”Et yhtään, sulla on tosi kiva toppi.”

Baaritiskillä:

”Minkä drinkin sää tekisit tämän näköselles naiselle?”

”Tässä olis jekkuabsintti.”

”Aha. No anna toinenki.”

Pankkiautomaatilla:

”Oletteko te jotain yliopiston kieltenopiskelijoita?”

Iltana B meillä oli käytössämme ns. kiroilukuppi. Saimme illan aikana kerättyä UNICEF:n hyväksi 15,30€. Lisäksi jokainen leipoi tai osti nyyttikestiperiaatteen mukaisesti pientä naposteltavaa.

Jumprun alakerrassa tuntematon mies lähestyy:
 ”Voi tytöt, te näytätte ihan enkeleiltä!”

Eräs illan osallistujista Jussi Lammelle:

”Saisinko mää nimmarin mun vaatimattomaan tisiin?”

TUTKIMUSTULOKSET

1. Lähestymisten määrä ja taso olivat kääntäen verrannollisia toisiinsa. Iltana A lähestymisiä oli määrällisesti enemmän, toisaalta iltana B taso oli huomattavasti korkeampi.
2. Iltana A kilpailevat naarasyskilöt olivat selkeästi aggressiivisempia (eng. catfight). Iltana B puolestaan suhtautuminen oli lempeämpää (eng. pillow fight). Toisaalta seuraavan vuorokauden aikana havaittava ödeeman taso ja matelijoiden määrä olivat jotakuinkin samat.
3. ”Uudestaan!” (Tapit Tele, 2000)

TEKSUUTIMET TESTAA: SUOMI - TSEKKI

Paikka: PM Bar, Praha, Tsekin tasavalta

Aika: 13.9.2010

Ulkoilman lämpötila: +13 C

Tuuli: luoteesta, 1 m/s

Ilmanpaine: 31 mbar

Näkyvyys: 6 km

Suhteellinen ilmankosteus 88%

Aikavyöhyke GMT+1

Testihenkilö on tällähetkellä vaihdossa Tsekin tasavallassa, Prahassa, Czech Technical Universityssa

On sanottu, että kommunistien suurin keksintö on jonotus. Tsekin tasavallassa tämä on vielä kansan suurta huvitusta. Ei siinä että jonotin päivällä julkisiin välineisiin tarvittavaa kuu-kausikorttia kolme varttia, paikalliseen baariin sai jonottaa sitten vähintään saman verran. Kello oli baarijonoon mennessä 19.10. Tosin osatekijä voi olla että tähän paikalliseen Sedulaan suoritti rynnäkön samalla kellon lyömällä laskutavasta riippuen noin 400 vaihtaria. Heitän jonossa paskaa läppää jonkun tsekkiläisen kanssa, joka siis itsessään ei ollut paska jätkä. Asiallinen kaveri nimeltään Petr. Narikka toimii kuin oluthana ja ovella seisoo suuren maailman tyyliin kaksi pakastimen kokoista järjestyksenvalvojaa. Pääsen sisälle kellon ollessa 19.50 ja maksan narikan.

Kulut: 20 Kc (Koruna Ceska, n. 0,8 eur)

Kyseessä on siis Integration Day Party, eli vaihto-opiskelijoille järkätyt bileet joihin toki paikallisenkin väestön pääsy oli sallittu. Narikassa läntätään poskeen ihmisille erivärisillä tusseilla erivärisiä pisteitä. Pienen ihmettelyn jälkeen selviää jutun juoni. Sinun pitää olla sen verran sosiaalinen ja kerätä koko sarja ihmisiä joilla on eriväriset pisteet poskella, mennä tiskille ja koko poppoo saa ilmaiset oluet. Siis ilmainen olut. Olutta. Ilmaista. FREE BEER OMG LOL WUT!!!111ONE!!. Kun sain europaalaisista ja yhdestä korealaisesta koostuvan väriympyräkoelman kasaan, suuntaan tiskille ja koko seurue saa kaljansa nokaan alle.. Muovituopeista tosin mutta se ei ole mitään vedellä kertaalleen lantrattua tiskivettä mitä Suomessa myydään. Hanasta valui puolen litran tuoppiin Budejovicky Budvaria.

Kulut: 20 Kc (0,8 eur)

Olut menee alas vauhdilla, sen vertaa tavaraa kertyi päivällä aivojen v-käyräosastolle jonotellessa. Cactus Show Band vetää täysillä jottain 60-90 luvun hittikokoelmaa, yritän huutaa väliin että bändi juo mutta eivät oikein tajunneet. Juttelen vähän kaikkien kanssa, osalla on havaittavissa jo huomattavaa humaltumista. Otan toisen oluen, hintaa Budvarille kertyy 35 Kc (1,4 eur), joka on siis Tsekkiläiseen hintatasoon nähden kallista. Normikapakasta oluen saattaa saada jopa alle 20 (0,8 eur) korunalla. Tosin en ole vielä suurempaa tutustumista paikallisiin kapakoihin päässyt tekemään.

Kulut: 55 Kc (2,2 eur)

Löydän pari suomalaista tyyppiä, juttelen heidän kanssa mutta samalla toki pyrin myös sössötämään melussa jotain fiksua sanottavaa ihan lontoonmurteella kivannäköisille espanjalais-tytöille. Eivät lämmenneet. Otan taas oluen.

Kulut 90 Kc (3,6 eur)

Aikameneesuurittaessa edellä mainittua toimintoja entistä useamman tyyppin kanssa. Otan oluen.

Kulut 125 Kc (5 eur)

Ollessani baaritiskin liepeillä pari skottia bongaa minun oranssin YKHS:n Hankielämä t-paidan. Tulkkaan heille paidan syvimmän sanoman ja he huvittuvat siitä niin suuresti että tarjoavat minulle jekkupaukun.

Kulut 125 Kc (5 eur)

Luokseni tulee taas se sama ranskalainen umpihumalainen hypersosiaalitapaus joka kyselee minulta viidettä kertaa kuka minä olen ja kolmatta kertaa luulee minua venäläiseksi. Yritän tälle ranskalaiselle kohteliaastineuvoa etten minä mikään hemmetin ryssä ole. Otan vielä yhden oluen.

Kulut 160 Kc (6,4 eur)

Koska on maanantai ja ilmeisesti huomenna on koulupäivä tai jotain, valomerkkii iskee vasten kasvoja niin aikaisin kuin 23.30. Moista nössöilyä, no ei siinä jos eivät uskalla. Kuitenkin on tuota mallasjuomaa sen verran huolella kitattu että olotila on jo aika humaltava. Lähdän muitten mukana raitiovaunulla kämpille. Siis en toki varasta ratikkaa ja aja sitä päin tiiliseinää jos joku ilkeämielinen tästä moisen ajatuksen sai. Koska olin ostanut kolmen kuukauden tikein julkisiin, pääsin ajelemaan ilman lisämaksua kyseisellä maantiekittäjällä. Toki jos kulut haluaa lisätä jotenkin vertailutestiin, yksisuuntainen lippu maksaa 18 Kc eli se kertaa kaksi tekee 36 Kc (1,44 eur).

Kulut 196 Kc (7,84 eur)

Kämpillä huomaan että voi perskuta, kaikki vaatteet haisevat röökille. Sivistys ja tupakkalainsäädäntö eivät ole levinneet Tsekkeihin. Toki kokonaisuutena baari-ilta oli hupsu ja hassu.

LOPPUTULOS:
Sieväkö peruskänni
5 olutta
1 jekkupaukku
Hinta 196 Kc (7,84 eur)

KIITÄMME:
Halpaa olutta
Hyvää olutta
Hauskoja vaihtari-ihmisiä

MOITIMME:
Aikaista valomerkkiä
Infernaalista melutasoa
Tupakointia

Paikka: Vanha Paloasema ja Oluthuone Leskinen, Oulu, Suomi
Aika: 3.10.2010
Ulkoilman lämpötila: +9 C
Tuuli: etelästä, 4 m/s
Ilmanpaine: 21 mbar
Näkyvyys: 9 km
Suhteellinen ilmankosteus 85%
Aikavyöhyke GMT+2

Testihenkilö on Oulussa mm. suorittamassa diplomi-insinöörin tutkintoon tähtäviä opintoja Oulun yliopistossa.

On jo tässä vaiheessa aivan selvää, että Oulussa toiminnalle tulee väistämättä paljon enemmän kuluja. Sunnuntai-iltana kello seitsemän jälkeen vaihtoehdot eivät ole kovin moninaiset. Lähikaupan "Tule tutuksi, ota tavaksi" -tarjouksestaakaan ei saa 8-packia karhua alle kahdeksaan euroon ja omaa yritteliäisyyttä vaatisi ehkä jopa juoman valmistamisesta asti mikäli Tsekin hintoihin tähtäisi. Vertailukelpoisuuden vuoksi tulisi ottaa huomioon myös testihenkilöiden painoero, mutta juomien määrää ei testihenkilö kuitenkaan alkanut normalisoimaan ruumiinmassan mukaan, aamulla edessä kuitenkin normipäivä. Suuntaan siis Vanhalle Paloasemalle kellon ollessa 19.30. Sisään pääsee jonottamatta ilmaiseksi ja takin voi pitää päällään.

Kulut: 0 €

Paikallisen irlantilaismusiikkifestarin päätösjamit ovat alkamaisillaan paikassa ja esiintyjät vievät suuren osan istumapaikoista. Paikka muutenkin on melko täynnä. Tiskille jonottaessa ei tosin istumapaikkoja tarvitse. Mielen tila on onneksi sen verran zenmäinen että hihat ei pala vaikka baarimikko onnistuukin skippaamaan minut tarjoilujärjestyksessä ja alkaa rakentamaan jotain hienoa drinkkiä jonka nimessä on todennäköisesti useampia vierasperäisiä kirjaimia. Kun vuoroni lopulta koittaa otan paikallisen hanaoluen joka sattuu olemaan Lapin Kulta.

Kulut: 5,65 €

Istumapaikka vapautuu baaritiskiltä ja istun siihen. Tuoli on korkeudeltaan sen verran matala, että tiski on jotakuinkin rinnan korkeudella. Lisäksi sijainti on muutenkin mahdollisimman huono. Soittajia ei näe, kun oluthanat ovat välissä näköesteenä. Paikka on myös kauimmaisessa nurkassa, joten ei ainakaan kuulovauriota tule kun musiikkia ei ole lainkaan vahvistettu elektronisesti. Keskustelu onnistuukin paremmin kun ei ole niin paljon meteliä. Jututankin jotain festarin tapahtumia enemmänkin kiertänyttä naisihmistä. Toinen lappari jo menossa. Nyt vasta huomasin, että täälähän käy S-ryhmän bonuskortti.

Kulut: 11,30 €

Keskustelen oluista, irkkumusiikista ja Oulun yöelämästä sairaanhoitajattaren ja harmaatakkisen miehen kanssa. Kuulemma seitytluvulla oli asiat paremmin ja paljon menoaa viikollakin. Mieleni alkaa tekemään pilsneriä tai reippaasti humaloitua vaaleaa lageria. Tiedustelen asiaa baarimikolta joka ei aiheesta paljoa tiedä. Hanasta löytyisi Krusoviceä ja pulloista löytyisi muutamaa eri ulkomaalaisolutta joista mikään ei minua miellytä. Päästän baarimikon palkahästä juomalla vielä yhden lapparin.

Kulut 16,95 €

Oven luona on ständi josta voi käydä ostamassa arpoja joilla voi voittaa Dublinin matkan. Ajattelen sellaiseen investoida. Ei tarvitse ständille asti edes lähteä, koska samassa suomea murtaen puhuva kiertävä arpamyyjä kurvaa luokseni ja kauppa sellaisen minulle viidellä eurolla. Taustalla soiva tasainen hilpeä viulunvingutus on nyt saanut uutta puhtia kitaristin liittyttyä soittajien joukkoon. Kello alkaa olla kuitenkin jo kymmenen ja minun on siirryttävä seuraavaan paikkaan, jossa on yksi maailman suosituimmista pallopeleistä alkamassa.

Kulut 21,95 €

Leskisellä jakkarat ovat korkeudeltaan sopivampia pöytätasoon nähden, mutta hintataso ei kyllä yllytä riemunkiljahduksiin täälläkään. Budvaria löytyy peräti hanasta ja sellaisen juon. Joudun eroamaan 5,80 eurosta. Bingo alkaa.

Kulut 27,75 €

Bingosta tulee luonnollisestikin häviö ja tietysti mahdollisimman katkeralla tavalla. Seuraani liittynyt kollega jakaa ahdistukseni ja ehdottaa lääkkeeksi uusia oktoberfest-oluita. Maistan Ayingerin Fest Märzeniä, mutta tyydyn puolen litran annoskokoon ja luovun sitä vastaan 7 rahasta. Maku on hyvä.

Kulut 34,75 €

Jään vielä yhden Fullersin E.S.B:n ajaksi juttelemaan maailman menosta, mutta huominen työpäivä kutsuu jo kotiin nukkumaan. E.S.B. maksoi 6,30€. Onneksi tässä ja edellisessä juomassa oli kuitenkin etanolia sen verran, että hinta kirpaisee vähemmän. Suuntaan kotiin puoli yhden aikaan. Onneksi pääsen kävellen kotiin, sillä bussit on näin yöaikaan hyvin kalliita (kertalippu klo 23-04 6€).

Kulut 41,05 €

Ilta oli hauska ja sivistynyt. Arpa ei lopulta tuonut lomamatkaa ja kun noita kuluja katsoo, niin aika normaalista baari-iltakulutuksesta on kyse. Ei ole ilmaista touhua täällä Oulun leveyksillä tämmöinen.

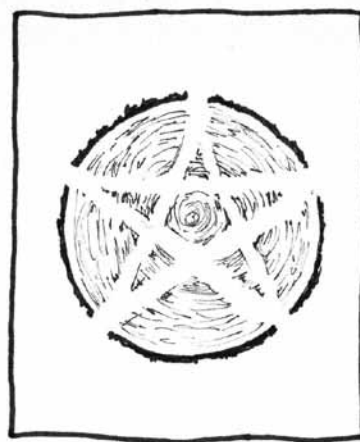
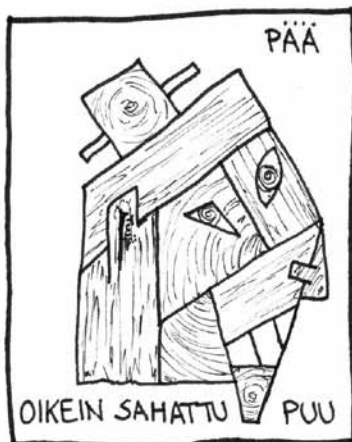
LOPPUTULOS:
Lievä hiprakka
6 olutta
1 arpalippu (ei voittoa)
Hinta 41,05 €

KIITÄMME:
Suurin osa ihmisistä taitaa suomenkielen
Sunnuntaisinkin löytyy toimintaa
Paloasemalta saa bonusta

-Tuomas ja Tapani

A!-o"sast?o

TIEDÄN MITÄ TEIT VIIME LUENNOLLA.

Tämä Oululainen on pääkaupunkisetulaistunut muutettuaan Helsinkiin. Helsinki ei ole silti valtameri, vaikka se onkin, niin kuin on Perähikiäkin. Maailmaa parannan tällä hetkellä monta kiinteistöä kerrallaan täällä työskennellen en kuitenkaan vetten päällä. Vedessä on pisara ja pisara vedessä. Kaikki vaikuttaa kaikkeen. Tee mukiin ja muki teehen.

Niin kuin Pupu ja Marsukin aikoinaan ajattelivat piimästä: 'aluksi Pupu sanoi, että "piimä on hyvää", johon Marsu totesi, että "eikä ole", johon puolestaan Pupu kommentoi takaisin "jaahas. Kaadan sen sitten lattialle" ja kaatoi perusilme kasvoillaan piimän tyytyväisenä lattialle' (lue ensimmäinen lause uudestaan ja sitten jatka tästä) voidaan samoin pohdiskella eksistentiaalisuutta. Kaadammeko me paljon piimää lattialle elämämme aikana? Mitä piimä edes on? Miksi me kaadamme piimää lattialle kun me sitä sinne kaadamme? Vai onko se vain vettä? Kolumnistia muistuttaa tästä elämän raadollisuudesta tämä sarjakuvan pätkä hänen avotoimistonsa työpisteen sermissä.

Ehkäpä hetki etsitään sitä punaista lankaa... Pikkukala. Valtameri. Kysellään, että missä. Ah. Kaikki on siis Perähikiällä. Siellä on elämä, ja täällä. Jännää. Siellä on myös kaikki ja myös kaikki pikkukalat. Valtameressä. Ehkäpä pikkukalat on tämä punainen naru.. Kannattaa niin siis myös nauraa välillä ja tutkia kuinka sitä voi organisoida myös vaikka muille jonkun toimesta. No mutta miksi nauramme? Jokuhan niissä aina väärin tekee. Meressä. Kollektiivisesti eräässä tapahtumassa makkaran ja oluen äärellä kehitimme vitsin joka olkoon, jatkoa edelliseen lauseeseen vitsimielssä. Vitsi: Henkilö. PETA voi tietenkin suuttua...

Kaikilla on omat suunnat, kaikki on yksilöitä, kaikki näkevät maailman hieman eriväristen silmälasien läpi, kaikilla on oma näkemys ja se on rikkaus, kunhan ei rupea muiden näkemyksiä ja ajattelua rajoittamaan. Rikastaminen on kuitenkin ehkäpä keinotekoista. Jokainen elää omassa maailmassaan. Ja sitten ja silti. Kaikki on tässä ja nyt. Mulle tänne kaikki heti. Siinä on viisaus. Jäljempi kauempana kuin ensimmäinen mutta lähempänä kuin kolmas. Ei tarvitse kuin ojentaa käsi ja ottaa. Mutta jos yrittää ottaa se ei onnistu. Se tulee muistaa. Tekemistä ei sovi siis unohtaa. Olkaamme tuottavia nyt ja tulevaisuudessa.

Loppuun vielä hyvä lainaus: "Papukaijan pitäminen lemmikkinä sisältää valtavasti stereotypioita" -Anniina

Kolumnisti Juuso on Oulun yliopiston tekniikan ylioppilas, Teksun toimittaja ja luonteeltaan pohdiskelija. Tällä hetkellä hän tekee diplomityötä Vantaalla sijaitsevassa yrityksessä EFQM-mallista ja vaikuttaa jossain siellä päin.

-Juuso

TELATEK

HOT ROBUSTNESS

SINCE 2001

FUZZING: PREEMPTIVE SECURITY AND
ROBUSTNESS TESTING SOLUTIONS

www.codenomicon.com